11/06/2021

Βεροίας: “Καθημερινά να ζού-με μέσα στην παρουσία του Χρι-στού”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το διήμερο 9 και 10 Ιουνίου εορτάστηκε στην Ιερά Μητρόπολη Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας η Δεσποτική εορτή της Αναλήψεως του Κυρίου.

Την παραμονή της εορτής το εσπέρας ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας **κ. Παντελεήμων** χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Πανηγυρικό Εσπερινό στον πανηγυρίζοντα **Ιερό Ναό Αναλήψεως του Κυρίου και Αγίου Νεκταρίου Βεροίας.**

Ανήμερα της εορτής το πρωί ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε και κήρυξε τον θείο λόγο κατά την Θεία Λειτουργία στον **Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας.**

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του κατά τον Πανηγυρικό Εσπερινό ανέφερε μεταξύ

άλλων: «Ἐτέχθης ὡς αὐτός ἠθέλησας, ἐφά-νης, ὡς αὐτός ἠβουλήθης ... ἀνελήφθης ἐν δόξῃ, ὁ τά σύμπαντα πληρῶν».

Ἡ Ἐκκλησία μας ἑορτάζει ἀπό σή-μερα τήν τελευταία ἐμφάνιση τοῦ Χριστοῦ ἐπί γῆς. Τήν τελευταία ἐν σώματι ἐμφάνισή του ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν του, καί συγχρόνως τή θριαμβευτική ἄνοδό του στόν οὐρανό, μέ τήν ὁποία ὁλοκλη-ρώ-νεται τό σωτηριῶδες ἔργο τοῦ Ἰη-σοῦ στή γῆ.

Στήν πραγματικότητα τό ἔργο τῆς θείας οἰκονομίας εἶχε ὁλοκληρω-θεῖ μέ τήν ἀνάστασή του, ὁ Χριστός ὅμως παραμένει καί ἐμφανίζεται μέ τό ἀναστημένο του σῶμα στούς μαθητές του ἐπί σαράντα ἡμέρες, «ὀπτανόμενος αὐτοῖς», γιά νά τούς πείσει γιά ἕνα ἐντελῶς ἀσυνή-θι-στο καί πρωτόγνωρο γεγονός, γιά τήν ἀνάστασή του, καί γιά νά τούς δείξει πῶς θά εἶναι καί τά ἀναστη-μένα σώματα τῶν ἀνθρώπων «ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ».

Καί τώρα ἀναλαμβάνεται ὁ Χρι-στός στούς οὐρανούς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του, ὄχι γιατί ἔχει ἀνά-γκη νά ἀναληφθεῖ γιά νά ἐπιστρέ-ψει στόν Θεό-Πατέρα του, ἀφενός, διότι οὐδέποτε δέν χωρίσθηκε ἀπό αὐτόν, ἀκόμη καί ὅταν περιπα-τοῦσε ὡς ἄνθρωπος ἐπί τῆς γῆς, «ἀχώριστος ὑπῆρχε τῷ Πατρί», καί ἀφετέρου, διότι οὐδέποτε ἀπουσιά-ζει ἀπό τόν κόσμο, ἐφόσον, κατά τόν ἱερό Χρυσόστομο, ὡς Θεός «παν-ταχοῦ πάρεστιν καί οὐδαμοῦ ἀπολιμπάνεται, ὡς πάντων ἔφορος καί πάντων δημιουργός». Βρίσκε-ται, δηλαδή, παντοῦ, καί δέν λείπει ἀπό πουθενά ὡς ἔφορος καί δημι-ουργός τῶν πάντων.

Γιατί ὅμως ὁ Χριστός, ἐνῶ ἔρχεται στή γῆ ὡς ταπεινό βρέφος, τοῦ ὁποίου κανείς σχεδόν δέν ἀντι-λαμ-βάνεται τή γέννηση στό φτωχικό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ, ἀναλαμ-βά-νεται ἐν δόξῃ στούς οὐρανούς;

Ὁ Χριστός ἔρχεται ὡς βρέφος καί γεννᾶται στίς πιό φτωχικές καί ὑποβαθμισμένες, θά λέγαμε, συν-θῆ-κες πού ὑπῆρχαν, γιατί δέν θέλει νά τρομάξει τούς ἀνθρώπους μέ τό μεγαλεῖο καί τή δόξα τῆς Θεότητός του. Δέν ἔρχεται στόν κόσμο γιά νά ἐπιβληθεῖ ὡς Θεός, ἀλλά γιά νά ἑλκύσει τούς ἀνθρώπους μέ τήν ἀγάπη του καί νά μᾶς ὑποδείξει μέ τήν ταπείνωσή του «ὁδόν σωτη-ρίας», τόν δρόμο, δηλαδή, τόν ὁποῖο καί ἐμεῖς καλούμεθα νά βα-δί-σουμε, ἐάν θέλουμε νά κερδί-σου-με τή σωτηρία μας.

Ἔρχεται ὁ Χριστός στή γῆ ταπεινά καί ἀθόρυβα, «κενώνοντας ἑαυ-τόν» ἀπό ἀγάπη γιά τόν ἁμαρτωλό ἄνθρωπο, ὥστε νά μήν τόν ἀκο-λου-θήσουμε ἀπό φόβο ἤ ἐπιδιώ-κοντας κάποιο ὄφελος, ὅπως συμ-βαίνει συνήθως μέ ἐκείνους πού ἀκολουθοῦν τούς ἰσχυρούς τῆς γῆς.

Ἔρχεται ταπεινά, γιά νά μᾶς δεί-ξει ὅτι ἡ δύναμή του «ἐν ἀσθε-νείᾳ τελειοῦται», καί δέν χρειάζε-ται οὔ-τε κοσμική μόρφωση οὔτε κο-σμι-κή ἐξουσία γιά νά κερδίσει τόν κόσμο καί νά ἐπιτύχει στήν ἀπο-στολή του, ἔστω καί ἄν πολλοί τόν κατα-φρονοῦν, τόν διώκουν καί τόν ὁδη-γοῦν στόν Σταυρό καί στόν θάνατο.

Ἔρχεται ταπεινά καί πορεύεται διακριτικά ὁ Χριστός στήν ἐπίγεια ζωή του, γιατί

θέλει νά τόν πιστεύ-σουν οἱ ἄνθρωποι καί νά τόν πλησιάσουν ἀπό ἀγάπη, θέλει νά μείνουν κοντά του γιατί ὁ λόγος του ἀγγίζει τίς ψυχές του καί τούς κάνει νά ἐγκαταλείψουν τά πάντα γι᾽ Αὐτόν, λέγοντας μαζί μέ τόν μα-θητή του, τόν ἀπόστολο Πέτρο: «πρός τίνα ἀπελευσόμεθα; ρήματα ζωῆς αἰωνίου ἔχεις, καί ἡμεῖς πε-πιστεύκαμεν».

Ὅμως σέ ὅσους τόν πιστεύουν, σέ ὅσους τόν ἀκολουθοῦν, σέ ὅσους τόν ἀγαποῦν, ὁ Χριστός δέν ἔχει λόγο νά ἀποκρύψει τή δόξα του, δέν ἔχει λόγο νά μήν τούς δώσει ἐπιπλέον τεκμήρια τῆς Θεότητός του. Γι᾽ αὐτό ὁ Χριστός λίγο πρίν ἀπό τό Πάθος του μεταμορφώνεται ἐνώπιον τῶν προκρίτων μαθητῶν του καί τώρα ἀναλαμβάνεται ἐνώ-πιον ὅλων τῶν μαθητῶν, οἱ ὁποῖοι τόν προσκυ-νοῦν καί ἐπιστρέφουν «μετά χα-ρᾶς» στήν Ἰερουσαλήμ, γιά νά ἀνα-μείνουν τήν ἐκπλήρωση τῆς ὑποσχέσεώς του ὅτι θά στείλει τόν Παράκλητο, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας.

Ἀναλαμβάνεται ἀκόμη ὁ Χριστός ἐνώπιον τῶν μαθητῶν του, γιατί θέλει νά τούς κάνει κοινωνούς τῆς ἐπιστροφῆς του πρός τόν Πατέρα του, ἀλλά κυρίως γιατί θέλει νά τούς δείξει ὅτι μέ τήν ἀνάληψή του ἀναλαμβάνεται στόν οὐρανό καί τό ἀνθρώπινο σῶμα.

Ὁ Χριστός, γράφει ὁ ἅγιος Ἰωάν-νης ὁ Χρυσόστομος, ἀναλαμβά-νε-ται στούς οὐρανούς ὄχι γιατί χρει-ά-ζεται αὐτός τόν οὐρανό, ἀλλά γιατί θέλει νά ἀναβιβάσει «τό γήϊ-νον σκεῦος εἰς οὐρανόν», γιά νά δείξει ὅτι αὐτόν τόν ὁποῖο ὁ διά-βολος ἐξέβαλε τοῦ παραδείσου, ἡ φιλανθρωπία τοῦ Θεοῦ τόν καθι-στᾶ σύνθρονόν του.

Ἡ δόξα, λοιπόν, πού ἀπολαμβάνει ὁ Χριστός ἀναλαμβανόμενος εἰς τούς οὐρανούς, εἶναι καί δόξα τῶν ἀνθρώπων πού πιστεύουν σέ Αὐ-τόν, εἶναι δόξα πού περιμένει ὅλους ὅσους ἀγωνίζονται νά ζοῦν ἀκολουθώντας τά ἴχνη του καί τίς ἐντολές του.

Αὐτή ἡ δόξα περιμένει καί ἐμᾶς, γι᾽αὐτό καί ἄς μήν τή χάσουμε. **Ἄς προσπαθοῦμε καθημερινά νά ζοῦ-με μέσα στήν παρουσία τοῦ Χρι-στοῦ, τήν ὁποία μᾶς ὑποσχέθηκε, γιά νά τήν ἀπολαύσουμε καί αἰώ-νια στή χαρά τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὅπου ὁ ἀναληφθείς δι᾽ ἡμᾶς Κύριος περιμένει πάντας ἡμᾶς.**

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ